

„нията и прѣстѣпленията свършиха ли се или слѣдватъ
„още непрѣкъснато и въ какъвъ размѣръ?

„2) Какви сж социалнитѣ и морални срѣдства, чрѣзъ
„които би могло да се образува и да се поддържа въ
„България едно автономно и народно правителство, и
„възможно ли е да се намѣрятъ таквизъ срѣдства въ
„духовенството, въ землевладѣлцитѣ, въ по-първитѣ и
„по-заможнитѣ лица, въ другитѣ слоеве на обществото?

„3) Каква е любовта на народа къмъ народното
„възпитание и какви сж опититѣ му за тая цѣль?

„Малко струватъ моитѣ съвѣти по тия въпроси, но
„азъ помислихъ, че не правя злѣ, като ви съобщавамъ
„тъй моята мисълъ.

„Възможно е, че слѣдъ една седмица азъ ще дойда
„въ Лондонъ, дѣто, ако има случай, надѣя се да имамъ
„честъта да ви видя. Между това, азъ съмъ, господа,

„Вашъ най-послушенъ и най-почтителенъ слуга:

W. S. Gladstone.

„До господа Българскитѣ делегати

г. г. Цанковъ и Балабановъ.“

Трогнати отъ тази любезность на великия мжжъ,
ние побързахме да му пишемъ повторно и да го помо-
лимъ да не се безпокои той да дохожда при насъ, но
да има добрината да ни обади, кой день и кой часъ да
отидемъ ние при него, че това е наша повелителна длъж-
ность къмъ великия, неуморимия и краснорѣчивия рат-
никъ за угнетения ни народъ. Въпрѣки това той, щомъ
стигналъ въ Лондонъ, отъ дѣто, както забѣлѣжихъ по-
горѣ, отсъствуваше за нѣкой другъ день, дошълъ право
да види българскитѣ делегати въ скромното имъ жилище,
но не ги намѣрилъ у дома имъ. Кога се върнахме у
дома си, добрата наша стопанка бѣше още като смаяна